

Badacze Pisma Świętego

Sektę tę założył w USA **Ch. T. Russell** (1852-1916), stąd nazywa się ich **russelitami**.

Po jego śmierci uległa ona rozłamom na wiele części, z których w Polsce działają m.in. **Świadkowie Jehowy**, **Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego** (jako **Studenci Biblijni** prowadzą agitację na stronie <http://members.boardhost.com/Biblia>, ponoć niedługo mają stworzyć własną stronę, jak stwierdzili, kiedy nadesłałem na ich forum artykuł, który znajduje się poniżej), **Zrzeszenie Wolnych Badaczy Pisma Świętego**, **Związek Badaczy Biblii**, **Stolica Apostolska w Jezusie Chrystusie**, **Świecki Misyjny Ruch „Epifania”**. Poniżej znajduje się fragment artykułu na ich temat (napisany przez innego sekciarza)

„Charles Taze Russell (wym. Ciarłz Też Rasel) był Amerykaninem pochodzenia szkocko - irlandzkiego Urodził się 16 lutego 1852 w Allegeny, w stanie Pensylwania w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Rodzice jego byli kongregacjonalistami (odłam protestantyzmu, powstały w XVI w. pod wpływem nauki reformatora Jana Kalwina) i w tym duchu starali się też wychować swego syna. Ten jednak już w wieku ok. 18 lat zaczął twierdzić na swój sposób interpretować Biblię (...) Jego wykształcenie nie przekraczało siedmiu oddziałów szkoły powszechnej, ale miał dar do gadania, przekonywania i nawet pisania. Z zawodu był handlarzem towarów łokciowych w Pittsburgu w stanie Pensylwania, a później w Brooklyn (dzielnicy Nowego Yorku), Miał skłonność do handlu i wiedział jak zdobyć pieniądze, niekiedy nawet w bardzo oszukańczy sposób. Przez pewien czas sprzedawał „cuda czyniącą pszenicę” („miracle wheat”) o której mówił, że dawała plon piętnaście razy większy od pszenicy zwyczajnej. Za tę pszenicę żądał także kilkadziesiąt razy więcej (60 dolarów za buszel, jak to podają wiarygodne źródła, na podstawie których niniejszy artykuł jest opracowany). Żona jego narzekała, że do niej był za władczy i ją obrażał i dlatego sąd przyznał jej separację od niego. Lubił się podobno chwalić znajomością języka greckiego, a gdy raz w sądzie miał pod przysięgą wyznać, czy ten język zna, odpowiedział, że tak, a gdy mu podano grecki Nowy Testament, okazało się, że nie znał nawet li ter greckich, na szczęście (posłuchawszy na czas rady swego adwokata, który obawiał się, że klient jego może być ukarany za krzywoprzysięstwo) przyznał się do tego, że języka greckiego nie zna. To lubią czynić jego następcy i dziś, gdy drugich chcą przekonać o tym, że przekłady są złe, a w greckim oryginale to brzmi zupełnie inaczej, a na pytanie, czy sami znają grecki, po namyśle z nieśmiałością i zamieszaniem odpowiadają, że nie, ale znają kogoś, który zna! To zdarza się dość często; a wyraźne pytanie „Dlaczego chce pan mnie nauczyć tego, czego pan sam nie zna?” kończy dyskusję i uwalnia od drugiej podobnej wizyty. Russell bardzo chętnie przemawiał, niekiedy nawet po kilkanaście razy dziennie. Był autorem hasła „Miliony teraz żyjących ludzi nie umrą już nigdy” (...) Russell zmarł 9 listopada 1916 r. podczas podróży przez stan Texas. Już w wieku lat 18 uważał siebie za nauczyciela Biblii. W r 1872 miał już małą grupkę swoich uczniów, a w r. 1876 udało mu się założyć „Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego”. Uczniowie jego nazywali go „pastorem”, co podobno bardzo lubił. W r. 1879 zaczął wydawać pismo „Syjońska Strażnica i Zwiastun Obecności Chrystusa” („Zion's Watch Tower and Herald of Christ's Presence”) które, gdy doszło do rozłamu po zgonie Russella, jego uczniowie nazwali „Brzask-Zwiastun Obecności Chrystusa” („The Dawn — A Herald of Christ's Presence”), a zwolennicy Rutherforda (Świadkowie Jehowy) uważający się za prawdziwych dzierżycieli ich nauki, zaczęli wydawać pismo, które nazwali „Strażnica Zwiastująca Królestwo Jehowy” („The Watch Tower Announcing Jehovah's Kingdom”). Russell pisał dość dużo. Pisma jego miały różne nazwy, aż w końcu zebrano większość ich i wydano jako jedno dzieło w siedmiu tomach pod nazwą „Studies in the Scriptures”; które polscy Badacze Pisma Świętego w Ameryce nazwali „Wykłady Pisma Świętego”. Autorstwo siódmego tomu przypisuje się także Russellowi, jednak jak wynika z przedmowy do pierwszego wydania (1917) tego tomu, Russell miał powierzyć napisanie go Claytonowi J. Woodworthowi. Książka ta nosi nazwę: „The Finished Mystery” („Wykonana Tajemnica”). Ma ona zawierać wyjaśnienia prorocstwa Ezechiela. Dodajmy tutaj, że książka ta zawiera moc uwielbień dla Russella, a według „Strażnicy i Zwiastuna Obecności Chrystusa” z 2 maja 1925 aniołem wymienionym w Ez 9:11 ma być Russell; sam Woodworth w swoim siódmym tomie nazywa Russella „drugim pasterzem po Jezusie” [str.538] a o jego książkach twierdzi, że nie tylko powinno się je czytać, ale powinno się w nie wierzyć (s.382), (...) W książce tej jest dużo wersetów z Biblii, użytych niewłaściwie,

w co obfitują i inne książki Russella i jego następcy Rutherforda, o których dalej jeszcze będzie mowa.

Po śmierci Russella w r. 1916 kierownictwo nad „Międzynarodowym Stowarzyszeniem Studentów Biblii” objął Rutherford, a w r. 1929 doszło do ważniejszego rozłamu tego stowarzyszenia, kiedy wierni Russellowi członkowie się odłączyli i przyjęli nazwę „Dawn Bible Students Association” (Biblijne Stowarzyszenie Studentów Brzasku Tysiąclecia) zwani także „Bible Students Association” („Stowarzyszenie Studentów Biblii” albo „Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego”). Pozostali zaś (pod wpływem Rutherforda) przyjęli nazwę „Jehovahs Witnesses” („Świadkowie Jehowy”); tworzą stowarzyszenie „International Bible Students Association” (Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Biblii”) Jeżeli jednak chodzi o podstawy ich nauki, to nie ma między pierwszymi i drugimi znacznej różnicy.

Józef Franklin Rutherford, któremu „Świadkowie Jehowy” zawdzięczają swoją nazwę, urodził się w r. 1869 w Booneville w stanie Missouri w Ameryce. Jak Russella nazywano „pastorem”, tak Rutherforda nazywano „sędzią”, bo przez krótki czas faktycznie był sędzią. Był człowiekiem niezwykle rzutkim, lubił (podobnie jak poprzednik jego) przemawiać, przekonywać, pobudzać, nawet moralnie zmuszać drugich do działania, porywać słowami mówionymi i pisanymi. Zcentralizował russellitów organizacyjnie, robił użytek z radia, pisał jeszcze więcej niż Russell, wprowadził chodzenie od drzwi do drzwi, od domu do domu i miasta do miasta w szerzeniu propagandy, której on nadawał kierunek i treść. W r. 1922 pojawiła się jego pierwsza książka „Harfa Boża”, która miała głosić nowe zasady, inne od russellowskich, czym jednak w rzeczywistości nie były. Zamiast russellowskiego hasła „brzask tysiąclecia” („millenial dawn”) wprowadził zapowiadanie „Królestwa Jehowy” mówił o „teokratycznym nowym światowym społeczeństwie” („New World Society”) przez co organizacja ta zaczęła narażać się władzom każdego kraju, gdziekolwiek poczyniała swą działalność. W obchodzeniu się ze swoimi zwolennikami używał niekiedy sposobów graniczących z tyranią, żądał ścisłej subordynacji, wyłajania czekały każdego, który nie wypełnił swego zadania w określony z góry sposób. Doceniał ważność propagandową wielkich zjazdów, wiedział o tym, że na takich można wywołać sztucznie entuzjazm i zapał do rzeczy, które istnieć mogą może tylko w wyobraźni ludzkiej. Na jednym z takich zjazdów w r. 1931 w Columbus w stanie Ohio, nadał stowarzyszeniu swojemu nazwę „Świadków Jehowy” pod którą znani są i działają do dziś. Rutherford zmarł 8 stycznia 1942 r. A następcą jego został Nathan H. Knorr, obecny prezes „Strażnicy” [artykuł pisany ponad 7 lat temu] („Watch Tower”), głównego organu ich stowarzyszenia z siedzibą w Brooklynie (przedmieściu Nowego Jorku).

Po niewypełnieniu się proroctw Russella, gdy wielu naocznie przekonało się, że Chrystus ani w 1874, ani w 1914 r nie przyszedł, że rządy państw pozostały w rękach ludzi świeckich a kościoły, które miały zniknąć nadal pozostały, należało coś zrobić, aby zapobiec rozsypce stowarzyszenia porussellowskich gorliwców. Nie czytamy w ich pismach, by ci ludzie zwracali się w modlitwach do Boga o rady, co robić (...) ale oddano rzecz ruchliwemu umysłowi Rutherforda, który chciał się różnić od Russella, więcej od niego pisał, ale nie odbiegał wcale od jego nauki

Russell mówi (W.P.Św. 5, str.84), że Chrystus był archaniołem Michałem, co także twierdzą rutherfordyści (tzw. Świadkowie Jehowy) (...) Russell (W P Ś, 2, str:154) i rutherfordyści (Bóg ma rację, str. 185) twierdzą, że Chrystus nie będzie widzialny przy swoim drugim przyjściu a Biblia mówi, że ujrzy Go wszelkie oko (Obj 1:7; Mt 24:30)

Nathan H. Knorr, następca Rutherforda od 1942r, idzie całkiem po linii swoich poprzedników. Do dyspozycji ma duży sztab specjalistów, z którymi wydaje publikacje w tysiącach i milionach sztuk. W 1961 ukończyli i wydali własny przekład Biblii, który nazwali „New World Translation of the Holy Scriptures” („Nowy Światowy Przekład Pisma Świętego”). Poczynili w nim wiele zmian na korzyść ich własnej nauki. Russell Pisał „Duch Święty” dużymi literami, mimo że zaprzeczał istnieniu Jego, ale świadkowie Jehowy piszą w ich własnym przekładzie „holy spirit” („duch święty”) tylko małymi literami, a werset (wspomniany już wyżej) w Łk 23:43, w którym słowa Pana brzmieć powinny: „Zaprawdę powiadam tobie, dziś ze mną będziesz w raju”; albo też: „Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju”; co mają najlepsi znawcy starych tekstów, świadkowie Jehowy (aby im to lepiej pasowało do ich teorii o „śnie duszy” po śmierci) przetłumaczyli: „Zaprawdę powiadam ci dziś, ze mną będziesz w raju”. Stwierdzić musimy, że wielu było dotychczas ludzi, co błędnie rozumieli ,albo i wykładali Pismo Święte, ale to, co ci ludzie robią, jest rozmyślnym zmienianiem (przekręcaniem) słów (...). Można by wskazać na wiele więcej błędów tej, nauki, na co jednak rozmiary niniejszego artykułu nie pozwalają. Zresztą obecność jednego błędu w nauce może

obalić całą naukę. (...)
Otto Heit

(Publikacja: 25-07-2002 Ostatnia zmiana: 06-01-2004)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1426>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl